

af dette Ændringsforslag, og jeg skal hermed anbefale det høje Ting at stemme for det og sluttelig for Forslagets Vedtagelse.

Christian Rasmussen: Det Parti, hvortil jeg hører, finder Anledning til at udtale og har ogsaa i sin Mindretalsbetænkning udtalt, at vi maa anerkende de i det forelagte Lovforslag indeholdte Forbedringer og Postvæsenets Bestræbelser for at udvide Postvæsenets Virksomhedsomraade og derigennem atter Publikums Benyttelse af Postvæsenet. Men derimod kan Mindretallet ikke paa nærværende Tidspunkt se, at der er nogen særlig Anledning til at gaa til de i Forslaget foreslaaede Takstforhøjelser, ej heller, at der er Grund til at nedsætte Rabatten paa Frimærker i hele Ark fra 4 til 2 pCt. Der findes nemlig i de Betænkningen ledsagende Bilag en Opgørelse over Postvæsenets Indtægter og Udgifter for Aarene 1904—05, 1905—06, 1906—97 og for første Halvjaar af 1907—08. Disse Tal vise, at Postvæsenets Indtægter ere i jævn Stigen, og der er vel ingen synderlig Anledning til at antage, at de ikke ogsaa med de bestaaende Takster ville være opadgaaende i Fremtiden.

Man har derfor fra vor Side den Opfattelse, at i Øjeblikket og i hvert Fald inden man faar set, hvorledes de Lønningslove, som blive vedtagne for Postvæsenets Vedkommende, ville virke, er der ingen Anledning til at forhøje Taksterne. Derfor stille vi vore Ændringsforslag.

Under Nr. 1 foreslaa vi at stryge Punkt 7 i Lovforslaget, som gaar ud paa at forhøje Betalingen for Smaapakkers Udbringelse ved Postvæsenet. Nu beforders jo Pakker paa indtil 2 Punds Vægt for indtil 15 Øre. Samtidig med at man foreslaar dette forhøjet, foreslaar man ganske vist ogsaa at forhøje Grænsen for Pakkernes Vægt. Det har imidlertid netop efter min Opfattelse tidligere været et Gode ved Postvæsenet, at medens Jernbanerne som Mindretakst for Befordring af Pakker, uanset om de vare store eller smaa, naar de blot holdtes indenfor en Vægt af 10 Pund, toge 25 Øre, var der en Mulighed for gennem Postvæsenet at faa besørget smaa Pakker ud adskilligt billigere, og det har sikkert haft ikke ringe Betydning for Publikum. Da vi som sagt ikke kunne indse, at der er nogen Grund til den Forhøjelse, der er foreslaaet, skal jeg meget anbefale Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter Punkt 10 i Lovforslaget skal udgaa, er stillet i Henhold til den Betragtning, jeg gjorde gældende ved første Behandling, at vi ikke kunne anerkende Nødvendigheden af den Nedsættelse af Rabatten for Frimærker, som Regeringen har foreslaaet. Vi kunne ikke gaa ind derpaa, fordi den i høj Grad vilde indskrænke den lette Adgang for Publikum til at faa Frimærker at købe. I Fremtiden ville de handlende neppe med den ringe Fortjeneste, de kunne have derpaa, gaa ind paa at sælge Frimærker, i hvert Fald ikke medmindre man forpligtes til samtidig at købe andre Ting hos dem. Det er, som jeg nævnte ved første Behandling, Tilfældet andre Steder. Jeg har baade i Norge og Sverige haft det Tilfælde, at det ikke har været muligt at faa Frimærker, fordi de handlende ikke vilde sælge dem, medmindre man købte andre Ting hos dem. Vi holde paa, at der bør være let Adgang for Publikum til at erholde Frimærker til Købs hos de handlende og kunne altsaa ikke gaa ind paa den foreslaaede Rabatnedsættelse. Jeg skal altsaa ogsaa anbefale Ændringsforslag Nr. 2. En naturlig Følge af dets Vedtagelse vil det være, at § 2 gaar ud, og vort Ændringsforslag derom behøver jeg ikke nærmere at omtale.

Parkov: Maa jeg først tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om Aarsagen til, at min Stilling til disse Forslag ikke er fremhævet i Betænkningens Indhold. Det skyldes ikke mig personlig. Det skyldes, at vi have haft saa meget at tage Vare i den seneste Tid, og at Arbejdet derfor har maattet forceres. Derfor er Betænkningen afgiven, uden at jeg har faaet Vidende derom, og uden at jeg har faaet Lejlighed til dertil at knytte de Bemærkninger, jeg vilde. Der skal ikke i disse Udtalelser ligge nogen Bebrejdelse mod den ærede Ordfører for dette Udvalg, det er kun en Forklaring paa denne Undertagelse, at jeg ikke har faaet Lejlighed til at udtale mig i Betænkningen, uagtet jeg ikke ganske deler de Anskuelse, som i den ere fremsatte, hverken de, der ere fremsatte af Flertallet, eller de, der ere fremsatte af Mindretallet.

Jeg er nemlig af den Anskuelse, at naar vi her have været med til at ville forøge Tjenestemændenes Løn i en ret betydelig Grad, og der fra Regeringens Side som Betingelse for denne Forøgelse af Lønnen har været stillet et Krav, man kan vel sige et ganske bestemt og uafviseligt